

týkajících se důvodu zmatečnosti podle § 344, čís. 5 tr. ř. Porušení nebo nesprávné použití zákona sborovým soudem porotním, jež jest předpokladem zmatku podle § 344, čís. 10 b) tr. ř., musí však býti, nejde-li o některý z případů § 317 tr. ř., dovozováno ze skutkového stavu zjištěného výrokem porotců. V souzeném případě, v němž se stížnost nedovolává žádného z případů § 317 tr. ř., bylo by tudíž na stížnosti uplatňující zmatek podle § 344, čís. 10 b) tr. ř., by, vycházejíc ze skutkového stavu zjištěného výrokem porotců, dokazovala, že sborový soud porotní porušil zákon nebo použil ho nesprávně, nevysloviv na základě výroku porotců, že obžalovaný byl v době činu nepřičetným. Zmateční stížnost však tak nepostupuje, nýbrž opírá, pomíjejíc úplně výrok porotců, kteří odpověděli na hlavní otázku na zločin úkladné vraždy podle §§ 134, 135, čís. 1 tr. zák. kladně a kterým dodatková otázka na nepřičetnost obžalovaného, t. j. na některý ze stavů v § 2 písm. a) — c) tr. zák. uvedených vůbec dána nebyla, tak že se o těchto stavech výslovně nevyjádřil, námitku prostě o úvahu, že jest míti za to, že obžalovaný trpí duševní poruchou, protože otrávil manželku, aniž jest patřno, co bylo pohnutkou tohoto činu. Zmatku podle § 344, čís. 10 b) tr. ř. nedostává se podle toho ve vývodech stížnosti vůbec provedení odpovídajícího zákona. Tvrdí-li konečně stížnost, že nebylo vyšetřeno, zda nebyl obžalovaný k činu sveden, a že nebyl blíže objasněn jeho poměr k Antonii K-ové, ačkoli prý bylo bližšího šetření v těchto směrech třeba, vytýká tím jen neúplnost řízení, která nezakládá o sobě ani číselně uplatňované zmatky aniž jiný z důvodů zmatečnosti v § 344 tr. ř. uvedených. Pokládal-li stěžovatel bližší vyšetření věci v oněch směrech za nutné, bylo na něm, by učinil při hlavním líčení sám nebo svým obhájcem návrh k tomu směřující. Tím by si byl zajistil možnost uplatňovati zmatek podle § 344, čís. 5 tr. ř., kdyby sborový soud porotní nebyl o návrhu rozhodl nebo kdyby jej byl zamítl. Takový návrh nebyl však podán. Za tohoto stavu věci bylo zmateční stížnost zavrhnouti dílem jako neodůvodněnou, dílem jako po zákonu neprovedenou.

Čís. 3745.

Podstatou přestupku § 477 tr. zák. jest, že někdo koupí věci, které svou povahou vzbuzují proti nabízejícímu podezření, že jsou odcizeny; musí býti alespoň zjištěno, že původ věci jest nejistý tak, že lze důvodně za to míti, že byly odcizeny, při čemž výraz »odcizení« nelze stožňovati s pojmem odcizení podle § 171 tr. zák.

Nejde o skutkovou podstatu přestupku podle § 477 tr. zák., nabyli-li pachatel koupí věci, která se podle zevních okolností mohla zdáti podezřelou, o níž však přes to se konkrétně zjišťuje, že její původ byl zcela poctivý a bezvadný.

(Rozh. ze dne 23. ledna 1930, Zm I 773/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaných do rozsudku krajského soudu

trestního v Praze ze dne 2. října 1929, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými a to: Oskar B. zločinem podvodu podle §§ 197, 200, 203 tr. zák., zločinem zpronevěry podle § 183 tr. zák. a zločinem spoluviny na podvodu podle §§ 5, 197, 200 tr. zák. v doslovu § 1 zák. čís. 31/1929 sb. z. a n. a Josef V. přestupkem koupě věcí podezřelých podle § 477 tr. zák. Podle § 290 čís. 1 tr. ř. zrušil však rozsudek, pokud jím byl uznán vinným obžalovaný Josef V. přestupkem koupě podezřelých věcí podle § 477 tr. zák., jako zmatečný a věc vrátil do prvé stolice okresnímu soudu trestnímu v Praze, by jí v rozsahu zrušení znovu projednal a o ní rozhodl, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Podstatou přestupku podle § 477 tr. zák. jest, že někdo koupí věci, které svou povahou vzbuzují proti nabízejícímu podezření, že jsou odcizeny; musí tedy alespoň býti zjištěno, že původ věcí jest nejistý tak, že lze důvodně za to míti, že byly odcizeny, při čemž výraz »odcizení« nelze stotožňovati s pojmem odcizení podle § 171 tr. zák. Z toho vysvítá, že není skutkové podstaty tohoto přestupku, nabyli-li pachatel koupí věci, která se podle zevních okolností mohla zdáti podezřelou, o níž se však přes to konkrétně zjistí, že její původ byl zcela poctivý a bezvadný. Že soud z tohoto právního výkladu § 477 tr. zák. vycházel a při svém odsuzujícím výroku, nelze z rozsudku vyčísti. Rozsudek se totiž nevyslovuje přesně, zda zboží nebo peníze za ně stržené byly zpronevěřeny, což ovšem je nerozhodné pro výrok o vině obžalovaného Oskara B-a, — u něhož jest naplněna skutková podstata zpronevěry již protiprávním přivlastněním si peněz —, avšak je důležité pro správné posouzení viny obžalovaného V-i podle § 477 tr. zák.; vždyť nelze přehlížeti, že B. dostal věci do komise, k prodeji, takže by prodej těchto věcí o sobě nemusel býti zpronevěrou a koupě věcí koupí podezřelých věcí podle § 477 tr. zák., když pocházely z poctivého komisního prodeje. Koupě taková nemůže se státi závadnou podle § 477 tr. zák. ani tím, že si pak komisionář peníze za zboží stržené přivlastní, ano tu jde o činnost následující po koupi, která nemůže býti kupiteli na škodu. O podezřelou koupí ve smyslu § 477 tr. zák. šlo by v souzeném případě jen, kdyby bylo zjištěno, že již prodej komisního zboží byl zpronevěrou, na příklad z důvodu, že komisionář prodal zboží na vlastní účet a tím si zboží přivlastnil, což může vyplývati z toho, že vykročil z mezí příkazu svěřitelem mu daného tím, že prodal věci značně pod cenou nebo jiným nekalým způsobem a pod. Že tomu tak bylo, rozsudek nezjišťuje, ano z něho nevysvítá ani, které kožešiny byly obžalovanému B-em prodány, ani jakou cenu měly, ani za jakou cenu byly prodány.

Čís. 3746.

Předvolání svědka o obsahu trestního oznámení jest vyšetřovacím úkonem ve smyslu třetího odstavce § 51 tr. ř., zakládajícím předstížení (§ 56 odst. 2 věta první tr. ř.).

(Rozh. ze dne 23. ledna 1930, Nd II 2/30.)